

Удзельнікі канферэнцыі прынялі звароты: "Да народаў СССР" з заклікам не паддавацца на правакаці, не ўхываць гвалту при выразельні міжнацыянальных канфліктаў, аб'яднацца ў барацьбе за перабудову; "На пытаннію пакту Молатава-Рыбентропа 1939г." з асуджэннем палітыкі падзелу съвету, парушэння права народаў і незалежных дзяржаў таталітарнымі рэжымамі Германіі і СССР ды патрабаваннем адмены гэтага Пакту як незаконнага.

Франкфурт-на-Майне. 28 чэрвені ў мясцовай газеце "Франкфуртэр Альтемайн Цайтунг" зъмешчаны матэрыял "Заклік да аўтаноміі на Беларусі":

"Паводле белтыйскага ўзору нарэшце таксама на Беларусі заснаваны аўтаномны рух, які прыняў назыву "Адраджэнне" і імкнецца абастрывать "этнічную съядомасць" мясцовага насельніцтва дзеля захавання культуры і мовы. 400 дэлегатаў, абраныя лакальными ініцыятывнымі групамі на Устаноўчы з'езд, вымушаны былі ўсе ж сабрацца ў суседній Літве. Беларускае партыінае кіраўніцтва, якое лічыцца асабліва артадаксальным, ня дала ім дазволу на правядзенне З'езду ва ўласнай саюзнай Рэспубліцы. Да руху належалець 3 дэпутаты З'езду народных дэпутатаў; самы вядомы -- пісьменнік Быкаў. Старшыней быў абраны археолаг Па-зыняк".

Масква. У газеце "Комсомольская правда" за 9 ліпеня зъмешчаны допіс карэспандэнткі Вольгі Ягоравай "На розных мовах?", прысьвечаны Устаноўчаму з'езду БНФ "Адраджэнне". Адпраўным пунктам дзеля беспрадметных негатыўных развагаў аўтаркі паслухала наступнае здарэнне: "самому нефармальному на сеўнічні дзень нефармуалу -- сялянцы Мары Казіміраўне Крупені... на з'ездзе Народнага фронту не знайшлося месца".

На самой справе 70-гадовая М.Крупене (а не Крупеня, як падае "Комсомольская правда") з вёскі Пеляса Воранаўскага раёну, запроманая Аргкамітэтам БНФ, прысутнічала на З'езьдзе як ганаровая госьціца ды захавала пра яго найлепшыя ўражанні.

Тэндэнцыйная карэспандэнцыя В.Ягоравай прымувае нас згадаць кохімія публікацыі ў "Комсомольской правде" Я.Юферавай, дзе гэтак жа тэндэнцыйна перакручаны факты Дзэвінскага разі беларускіх суполак 1987 году. Бадай, ня варта далёкай маскоўскай газэце марнаваць сродкі і плошчу на такіх вось "кінхальныя рэйды" сваіх журналістак, скількіх да дэзінформаціі й энпрычнага маралізтарства.

● НОВЫ РАХУНАК БНФ "АДРАДЖЭННЕ"

Грамовыя памітковыя пераводы просім накіроўваць на адрес: 232012, Вільнюс, ул. Жирмуна, 106. Сберегательный касса номер 6269/059, код банка 751627, расчетный счет 164505, сберегательная клиника номер 9671, Стеху Валентину Владиславовичу. (Рахунак адкрыты ў Літве, паколькі на Беларусі зрабіць гэта немагчыма).

Нумар падрыхтавалі Алеся Сума, Сяргей Дубавец, Павел Жук. Адрес для карэспандэнцыі: 220113, Менск-113, абленементная скрыня 327. Нагадваем, што без Вашых ахвяраваный выданыне "Навінаў" стане немагчымым. Неркаваныне аўтараў публікаваных матэрыялаў не абавязкова супадае з неркаваннем рэдакцыі і кіраўніцтва БНФ.

НАВІНЫ

БЕЛАРУСКАГА НАРОДНAGA ФРОНТУ ЗА ПЕРАБУДОВУ "АДРАДЖЭННЕ"
9--10'1989
6 жніўня.

Гэты "мёртвы" сезон адпачынкаў для Менску, для Беларусі нават вельмі "хыбы". Мітынгі, забастоўкі... Але абуджэнне народу не виклікае радасці. Бо нагадвае балючэ абуджэнне цяжка хворага, які столькі гадоў ляжаў пад наркозам, у забыцці. І усё ж лепей назіраць гэта, чымся агонію і съмерць. Нават калі ў хворага народу ёсьць толькі адзін, самы ненадзейны, шанц.

Гутаркі паўсюль пра талоны на мяса, пра тое, што доўле менскага забесьпячэння адпраўленая забастоўчыкамі гарнякам, а мы... А мы будзем есьці нашы радынактыўныя прадукты, -- так выказаўся ў прамове на мітынгу ў Менску старшыня Сойму БНФ Зянон Пазняк.

Гэты шматтычны мітынг, рэпартах зь ікога пачынаецца на пятай старонцы "Навінаў", адбыўся 26 ліпеня. Дваццаць шасці! Фатальная лічба. 26 красавіка здарылася Чарнобыльская катастрофа. 26 красавіка -- дзень нараджэння Мікалая Сыльвія, тагачаснага 1-га сакратара ЦК КПБ... Для беларускага народу гэты "імянінны" 1986-га цягнуўся з тыдзенем -- какі мы, наўмысна неінформаваныя, хадзілі па першамайскіх деманстрацыях, запаўнялі сонечныя пляжы на Дняпры, Сажы, Прыпіці і цяністымі палескія лясам -- як пакуль не даведаліся, што трэба сядзець дома і зачыніць форткі...

Тры гады мы чакаем наступстваў тык "імянінаў" і верым, што абыядзенца, што рак, лейкемія ды іншыя помасці аблінцуць нас і наўшых дзяцей, што "памельле" ня будзе сымротнае...

ХРОНІКА

Менск, 26 ліпеня. На сесіі Вярхоўнага Савета БССР выбраны новы прэзідэнт Рэспублікі -- Мікалай Дземініцей, які працаў сакратаром ЦК КПБ. Выбары прыйшлі ў застойнай традыцыі -- без альтэрнатывных кандыдатаў, адкрытым галасаваньнем, без аніводнае крытычнае заўвагі ў адрас прэтэндэнта, неіх амаль па-сімейнаму. Міх тым, у сваёй прамове М.Дземініцей выявіў низдольнасць аформіць у словах уласную думку, негатыўнасць выказаць асабістасць меркаваньне, урэзце нават гугнавасць. На пытанніе дэпутата Г.Ерамеева пра стаўленіне да вібараў ад грамадскіх арганізацій, акруговых сходаў, пра адносіны да БНФ "Адраджэнне" прэтэндэнт даў зразумець, што сваёго стаўленіння ня мае і што ён на супраць нефармальных арганізацій, якія не каваюцца (?). На пытанніе, чаму ён не карыстаецца беларускай мовай (дарэчы, руская мова М.Дземініцей таксама пакінула надзвычай цяжкое ўражанье) новы прэзідэнт Беларусі ад-

казаў, што калі трэба (?), ён гатовы карыстацца.

Падобна, што мы зноў атрымалі кіраўніка з тых, якія ніколі не памяляюцца і ֆлагуле на маюць ніякіх недахопаў; што інтэлект рэспубліканскай улады і надалей будзе замяняцца самадавольствам. Зрэшты, новы прэзідэнт, здаецца, наогул выбраны часова...

Пакуль сесія эгодна галасавала за М.Дземяньця, перад Домам Ураду разгорталася чарговая сцэна з жыцця Вандэя. А 9.00 прадстаўнікі БНФ, выконваючы даручэнне ўдзельнікаў мітынгу 26 ліпеня ў Менску і Сойму "Адраджэння", перадалі ў Прэзідымум 1ніцыятыўны праект Закона аб выбарах. Зварот Сойму БНФ да дэпутатаў і рэзалюцыі мітынгу. Яшчэ шэраг дакументаў дэлегація мелася перадаць народнаму дэпутату СССР С.Шушкевічу.

Але дарма сустрэча была прызначаная ля "параднага подъезда", пад самымі "панскімі вачымі". Не пасьпелі прамінуць лічныя хвіліны, як сябры БНФ атрымалі ад падпалкоўніка МВД Старавойтава катэгарычны загад: "Очистить територию особой зоны!". "Як ачысьціць? Што за "особая" зона?" -- адказам на гэтую пытаньні было съпецпадразьдзяленне міліцыі, заломванье рук і балявыя прыёмы. Міхвильным съведкам расправы стаў народны дэпутат СССР Ю.Варонежцаў, але і ён сутикнуўся з панска-міліцэйскай логікай: "Я вижу, что вы депутат, вот и идите на сессию, а этих я отсюда прогоню". Пад час канфлікту быў затрыманы сябра Сойму БНФ Сяргей Міхноў. Яго даставілі ў Маскоўскі раёна дзясл міліцыі, склалі пратакол і тэрмінова перадалі справу ў народны суд. Але ў судзе слуханье справы было адкладзенае, паколькі ў пратаколе, складзеным капітанам Балашчанкам, выявіліся фактычныя, юрыдычныя і граматичныя памылкі.

Адпаведную заяву пра гэтую падзею сябры БНФ падалі ў сакратарыят сесіі. Пазней С.Міхноў з'явіўся ў гарадскую прокуратуру з патрабаваннем узбудзіць крымінальную справу супраць падпалкоўніка Старавойтава за перавышэнне ўлады згодна артыкулу 167 Крымінальнага кодэкса БССР і атрымаў накіраванне на судмедэкспертызу.

Цікава заўважыць, што ніводзін з дакументаў, перададзеных дэлегаціяй БНФ у Прэзідымум, ня быў распаўсюджаны на сесіі.

На роўлю. Тры гады ад жыбароў гэтага невялікага беларускага горада рэспубліканская улада адкуплялася "грабавымі" грашымі і фармальнай дэзактываций. І тры гады нараўлянцы цярпіліва чакалі сапраўднай ўвагі да іхніх Чарнобыльскай бяды. Тым часам у дзяцей развязвалася лейкемія, павялічвалася шчытападобная залоза, у горадзе пачасціліся інфаркты і психічныя захворванні. І вось прыйшоў момант, калі ня вытрымала нахват беларуская цярпівасць. 26 красавіка ў Нароўлі адбыўся мітынг, дзе гаварылася, што на сродкі, выдаткованыя на дэзактывацию, даўно можна было б набудаваць Новую Нароўлю ў "чыстым" месцы; што ў заражаным радыяцый горадзе няма вады -- дзяцей няма дзе памыць, але замест помпавай станцыі будзеца велізарная школа мастацтваў (каму яна патрэбная, калі дзесяцім наогул нельга жыць у горадзе?); што ніхто не папытаўся ў людзей, ці хочуць яны таго 35 бэраў... Свае патрабаванні нараўлянцы выклалі ў рэзалюцыі мітынгу. Два месяцы рабінныя ўлады ўпарты ігнаравалі іхнюю рэальцю. У сувязі з гэтым 21 чэрвеня ў Нароўлі распачаўся строж (забастоўка). Чатыры дні не працавалі ўсе прадпрыемствы горада. Але замест таго, каб прыслушацца да конкретных патрабаванняў людзей, рабінныя ўлады кінуліся шукаць завадатараў і панікёраў, чым канчаткова падарвалі да сябе ўсялякі да-

У межах пэўнай мясцовасці некалькі групаў падтрымкі могуць утвараць тэрытарыяльную (сельскую, гарадскую, раённую) Раду БНФ, вылучыўши ў яе сваіх упаўнаважаных, выбраць кіраўніка Рады. Узаемадачыненны Рады і групаў падтрымкі реагламентаваны Статутам БНФ.

Калі ва ўстанове, на прадпрыемстве, па месцы жыжарства і г.д. ужо існуе групу падтрымкі, прыхільнікі БНФ могуць таксама ўступіць у адну з іх, падаўшы заяву, якая разглядаецца на сходзе групы.

Рэгістрацыя новых групаў падтрымкі БНФ адбываецца:

- ва Управе БНФ (часовы адрес) -- Менск, вул. Фрунзе, 5, Дом літаратара. Тел 36-99-72 -- Але́с Емяльянаў, Мікола Міхноўскі;

- у менскіх Радах БНФ (часовы каардынаты) --
Заводскі р-н, тэл 41-77-20 -- Юры Лабанаў;

Маскоўскі р-н, тэл. 71-83-73 -- Сяргей Антончык;

Партызанскі р-н, тэл. 64-47-40 -- Юры Дракахруст;

Першамайскі р-н, тэл. 65-84-62 -- Уладзімер Вераб'ёў;

Савецкі р-н, тэл. 61-74-47 -- Галіна Навумовіч;

Фрунзенскі р-н, тэл. 52-82-25 -- Генадзь Банкевіч;

Цэнтральны р-н, тэл. 66-78-76 -- Генадзь Коласаў.

Часовыя каардынаты менскіх Радаў БНФ Кастрычніцкага і Ленінскага раёнаў і каардынаты абласных, гарадскіх і інш. тэрыторыяльных Радаў "Адраджэння" будуць пададзены пазней.

Вінцук Вячорка

• ШТО ДУМАЕ ПРА ГЭТА НІЛ ГІЛЕВІЧ?

Уяўная "апалітычнасць" вышэйшага кіраўніцтва Таварыства Беларускай Мовы пачынае прыносіць яму дывідэнды. У публікацыях пра Устаноўчы з'езд Фронту афіцыёз абавязкова згадвае, што ТБМ разам з Беларускім Экалагічным Саюзам "з неадбреннем" павсталіся да БНФ ("Звязда", 16.7.1989). Натуральная, ніякай рэзалюцыі пра "неадбренне" ТБМ не прымала, але х і не ўхваліла стварэнне Фронту, што, як і было прадказаны, скарысталася Вандэем. Відаць, варта было б, каб наваствораныя суполкі ТБМ выкасалі свае адносіны да "Адраджэння" у асобных рэзалюцыях. Гэта тым больш патрэбна, бо хто-нікто ўжо распачынае разбуральную працу ў нетрах самога Таварыства. Насуперак рашэнню Рады не ствараць ніякіх рэгіянальных аргкамітэтаў ТБМ, а перш наладзіць працу суполак, сакратар Менскага гаркому Пётр Крайчанка шыруе ў тварэнні гарадскога аргкамітэту ТБМ.

● ЗА МЕЖАМІ

Ленінград. 15--16 ліпеня пад эгідай Ленінградскае групы Міжнароднага Таварыства Правоў Чалавека тут прыйшла Усесаюзная канферэнцыя незалежных грамадскіх арганізацый і рухаў, прысьвечаная правам чалавека ў СССР. Узялі ўдзел прадстаўнікі народных франтоў, хельсінскіх групаў ды незалежных праваахоўных камітэтаў Літвы, Латвіі, Арменіі, Азербайджану, Украіны, Карэліі, Беларусі, Уралу, Лону, Ленінграду і Масквы. Нашы дэлегаты распавялі пра гісторыю і сучасны стан демакратычнага руху і нацыянальнага адраджэння на Беларусі, пра Устаноўчы з'езд БНФ, яго Праграму і Статут.

візму зусім не адрозніваеца ад бетоннага фасаду вандэізму (ці як яго там называць?). Былых формы ўтульна пачуваюць сябе ў беларускай сучаснасці. Працягваюца злачынствы супраць культуры. Першай ахвярай "саркафагу" стаў Дом Ваньковіча, помнік 18--19 ст., які зьнішчылі, каб будаваць мармуровую лесьвіцу да берага Свіслачы. "Белрэстаўрацыя" да сёньняшняга дня нікія не можа ўзнавіць гістарычны будынак. Потым разам са здрадніцкім падкопам метро пачалася аблога і разбурэнне Верхняга гораду, забойства гістарычнай памяці. Як цыклоп, худасна ўзышаеца брат кіеўскага Паштамту -- Вандэйскі палац, Палац Рэспублікі-«Позор Рэспублікі». Што распавядзе ён нашадкам, гэты сімвал нашага часу?

● РЭКАМЕНДАЦЫ ПА СТВАРЭНЬНІ ГРУПАУ ПАДТРЫМКІ БНФ ЗА ПЕРАВУДОВУ «АДРАДЖЭНЬНЕ»

Беларускі Народны Фронт «Адраджэнье» -- гэта масавы грамадска-пахітчычны рух за ўсталяванне демакратычнага грамадства, за перадачу ўлады ад бюрократы народу, за ліквідацыю камандава-адміністрацыйнай сістэмы, за поўную эканамічную самастойнасць Рэспублікі, за сацыяльную справядлівасць і экологічную чысьціню, за адраджэнне беларускай нацыі на принципах демакратыі і гуманізму, за развязаныя мовы і культуры карэннага насельніцтва і ўсіх нацыянальных меншасцяў у БССР, за рэальнім суверэнітэтам Беларусі.

БНФ «Адраджэнье» аб'ядноўвае грамадзянаў у БССР і за яе мяжой, якія дасягнулі 18-гадовага ўзросту, падзяляюць Статут БНФ і падтрымліваюць яго Програму, незалежна ад нацыянальнасці, партыйнасці, веравізананія і сацыяльнага становішча. Вызваленія партыйных, камсамольскіх і прафсаюзных кіраўнікі могуць толькі радавымя сібрамі БНФ.

БНФ складаеца з групу падтрымкі. Групы падтрымкі (ні менш за 3 чалавекі) ствараюцца па месцы працы, вучобы, службы, жыжарства, у самадзейных аб'яднаніях, таварыствах, творчых саюзах, калаператывах, прадпрыемствах, калгасах і ўстановах.

Для стварэння групы падтрымкі БНФ неабходна правесці арганізацыйны сход групы, на якім выбіраеца яе ўпраўлячая храна кіраўнік. Група падтрымкі фіксуеца ў тэртарыяльной (раённай, гарадской, альбо сельскай) Радзе «Адраджэнье» (каля яны існуюць) і реєструеца Управай БНФ на падставе заявы і пратаколу яе арганізацыйнага сходу; пры гэтым прадстаўлеца сьпіс сяброў групы з паказаннем іх прафесіі, ўзросту і месца жыжарства, хатняга і службовага адресу і нумару телефона ў паднаважанага кіраўніка. Больш падрабязныя звесткі пра сяброў групы падтрымкі павінны быць самой групе і тэртарыяльной Радзе Фронту.

Структура, форма і план дзейнасці групы падтрымкі, якія павінны адпавядаць асноўным ідэям і принципам БНФ, вызначаюцца самімі сібрамі групы.

Галоўныя задачы групы падтрымкі -- удзел у рашэнні мясцовых і агульнанаціональных проблемаў; рэалізацыя эканамічных, сацыяльных, пахітчычных, правовых реформаў, забесьпячэнне демакратызацыі, публічнасці ў сваіх калектывах, гарадах і вёсках, рэальны ўплыў на прыніцьце жыцьцёва важных рашэнняў. Важнае месца ў практичнай дзейнасці групу павінны займаць асьветніцтва, праблемы экалогіі і культуры.

вер. Напружанне было часова знятае толькі дзікуючы прыезду і шматлікім абяцанням Рэспубліканскай камісіі па ліквідацыі вынікаў аварыі. Выдаткі ад страйку -- калі 300000 руб.

Менск. Сярод менскіх кіроўцаў гарадскага грамадскага транспарту пашыраеца ідэя стварэння незалежнага прафсаюзу. Імкненіне стварыць прафесійны саюз тлумачыца сур'ёзнымі праблемамі, зь якімі сутыкаюцца кіроўцы аўтобусаў, трамваяў, маршрутных таксі і таксі: нізкім прэстыжам прафесіі; цяжкім ўмовамі працы; ненадліжанасцю побыту, адпачынку, медыцынскай аблугі; неадпаведнасцю аплаты працы з реальна выдаткованымі сіламі і здароўем. Распрацоўваеца праект праграмы незалежнага прафсаюзу.

Менск, 18 ліпеня. Само жыцьцё патрабуе ад руху якасна іншага ўзроўню: яшчэ зусім нідаўна мы толькі задавалі пытанні, але прыйшоў час, і пытанні началі задаваць нам -- да такой высновы прыйшлі сябры Рады БНФ Маскоўскага раёну пасля наладжанага імі ў мікраараёне Паўднёвы Захад мітынгу-сустрэчы з дэлегатамі Устаноўчага з'езду БНФ. На сустрэчы было калі пяці тысячай чалавек, прычым людзі не разыходзіліся амаль да ночы. Чаму З'езд адбыўся ў Вільні? Што будзе з нацыянальнымі меншасцямі? Мова, сімвалы, фінансы? БНФ -- партыя або не? Гэта можна лічыць яшчэ адносна лёгкімі пытаннямі, ікія ўзынікаюць пра кепскай пайфармаванасці. Нашмат ціжэ было адказаць, што канкрэтна зрабіў фронт за апошнія паўгода. Так, замест У.Галко народным дэпутатам СССР быў абрани С.Шушкевіч. Так, мітынгі ў Маскоўскім раёне перасталі быць забароненай малінай. Так, ад кры́даў з'яніважанага натоўпу зроблены першы крок да годнасці народу. Так, крэдыт даверу ў БНФ пакуль дастаткова відлі (возьмем каця б туго напакавання на мітынгу скарбонкі ахвяраваньня). Але нельга стаяць на месцы, трэба рухацца далей.

Менск, 20 ліпеня. Адбылася 3-я сесія Сойму БНФ «Адраджэнье». На ёй была створаная выбарчая камісія, якая распачне падрыхтоўку да будучых выбараў у Вярхоўны Савет БССР і мясцовыя Саветы. Старшыней камісіі абрани Віктар Івашкевіч. Адна з галоўных задачаў камісіі на цяперашнім этапе -- наладзіць шчыльныя сувязі з працоўнымі калектывамі. Другім пытаннем парадку дня абрыйкоўвалася дзейнасць экспертыных камісій. Сябры Сойму призналі яе нездавальнючай. Кіраўнікам камісіі было выказане пажаданне кутчэй распачынаць актыўную работу. Зь інформацыйнага пра падрыхтоўку мітынга 26 ліпеня ў Менску перад Соймам выступіў Юры Хадыка; пра мітынг у Гародні распавёў Міхась Ткачоў. Былі зачытанныя зварот ініцыятывынага цэнтра Беларускага Рабочага Саюзу і накід праекту праграмы незалежнага прафсаюзу работнікаў гарадскага грамадскага транспарту.

Барысік. У пачатку чэрвеня дырэктар 2-га таксаматорнага парку ВА «Магілёўбліфтранс» А.Рамошын падпісаў фенаменальны загад «Аб пакаранні кіроўцы Здункевіча»: «Водзитель Здункевіч В.Н. без разрешения, дополнительно нанес неустановленные приказом министра транспорта БССР знаки на таксомоторе. На основании вышеизложенного и докладной начальника колонны ПРИКАЗЫВАЮ: водителя Здункевича В.Н. -- за нанесение знаков, неустановленных приказом министра транспорта БССР, перевести уборщиком территории по 1 разряду с 10 чэрвеня 1989 г.

сроком на 1 месяц". Гэта кіроўца быў пакараны за тое, што намаляваў на сваёй машыне бел-чырвона-белы сцяг і літары АБН -- Аб'яднанье Беларускай Нациі. Трэба думаць, што і уласнае дзіцё дырэктара, калі б яно вывесіла над дваравой альтанкай анучку для гульні ў піратаў, -- "за вывешивание флагов, неустановленных приказом министра иностранных дел БССР," было б пазбаўленае марозіва і цукерак на месяц.

С в е т л а г о р с к. Як паведаміла ў артыкуле "Не закон не прав -- совесть застоялась" шматыражная газета "Хімік" (30.6.1989) съветлагорскага ВА "Хімвалакно", адміністрацыйная камісія гарвыканкаму разгледзела пытаньне аб права-парушэнны брыгадзіра наладчыка ў звязку з АВТ ВА "Хімвалакно" Міхаіла Чорнага. На 20 руб. ён быў аштрафаваны за тое, што на працы сакавіка--красавіка "демонстративно носил во время работы на спецовке самодельный значок в виде трех полос: белой, красной и белой". Газета паведаміла таксама, што "на протяжении нескольких месяцев со страниц "Огонька", "Московских новостей" и некоторых других изданий ведется массированная атака на Компартию Белоруссии, Правительство республики, белорусский народ".

Менск, 29 ліпеня. Па ініцыятыве Рады БНФ Першамайскага раёну на стадыёне гадзіннікавага завода адбылася сустрэча дэлегатаў Устаноўчага зыезду БНФ з жыхарамі раёна. З прамовай пра ход Зыезду і праграммы дакументы БНФ выступіў Юры Хадыка. Пря ініцыятывы законаўпраект БНФ аб выбарах народных дэпутатаў БССР распавёў Юры Драка-хруст. Статут і Праграмму БНФ каментавалі сябры Рады Першамайскага раёна Уладзімер Вераб'ёў, Павел Волкаў, Анатоль Гурыновіч, Сяргей Мурог. На пытаньні прысутных адказаў Зянон Пазняк. Сустрэча выклікала нечуваную цікавісьць партыйна-гаспадарчага актыву гадзіннікавага завода, прадстаўнікоў райвыканкаму і райкаму. На думку ўсіх прысутных, адбыўся цікавы і карысны дыялог. Сустрэча, прафса, расчараўвала старшыню Першамайскага райвыканкаму І. Сідаровіча, выступ якога, у сваю чаргу, быў сустрэты расчараўваним гулам тысячу прысутных.

Менск, 31 ліпеня. У 37-м ЖЭСе (вул. Пртыцка-га, 46) адбылася дыскусія паміх актывам жыхароў і сябрамі Рады БНФ Фрунзенскага раёну. Прадстаўнікі "Адраджэння" былі запрошаныя сакратаркай партарганізацыі ЖЭСа Алінай Кулікоўскай і інструктарам ідэалагічнай камісіі Фрунзенскага райкама Канс-танцыям Вераб'ёвым. Сабралася каля 100 чалавек. Присутных вельми хвалявала пытаньне назывы Фронту, маўляў: чаму Народын, калі ўвесь народ у яго не ўваходзіць? Задаваліся таксама пытаньні пра Праграму і Статут БНФ. Сябрам БНФ Васілю Кавяровічу, Лявону Стальмакову, Генадзю Банкевічу і інш. удалося разъясняць страх актыву перад "экстремістамі". Гэты посыпех яшчэ раз сведчыць на карысць дыялогу ў любых формах. Зрэшты, без канфлікту, вядома, не абышлося. Залу дэмантратыўна пакінулі два пажылія камуністы-дагматыкі, якія заявілі прыблізна наступнае: ня трэба верыць уласным вачам, калі "Вячэрні Мінск" і гаркам гавораць пра экстремістаў. Рада БНФ Фрунзенскага раёну мае за-прамэніні яшчэ ў тры ЖЭСы.

Менск, 3 жніўня. Пакт Молатава-Рыбентропа быў тэмай першага семінару, наладжанага Соймам БНФ "Адраджэнне".

Пасля войска А. Пушкін цалкам аддаўся творчасці. Таленавіты, па агульным меркаваньні, мастак, ён у свае 24 гады зьяўляецца членам маладзёжнай секцыі Саюзу мастакоў БССР, удзельнікам шматлікіх выставаў, пераможцам многіх конкурсаў. Але змены ў грамадстве, а дакладней -- іх адсутнасць на Беларусі -- спарадзілі палітызацыю яго мастацтва. Спараджаюць і тэмы плакатаў, формы пратэсту.

-- Хэпенінг меў трыадзіную мэту, -- кажа Пушкін. -- Папершае, адзначыць 71-я ўгодкі абвяшчэння БНР, як магчымасці для Беларусі ісці іншым гістарычным шляхам. Па-другое, я хачеў адчуць на сабе рэакцыю ўладаў і прадэманстраціў усім, што дэмакратызацыя і перабудова на Беларусі зьяўляюцца нічым іншым, як фарсам. І, нарэшце, напярэдадні выбараў даць у рукі нашым дэпутатам рэальная факты (хэпенінг адбываўся пад час выбарчай кампаніі, калі на дзейнічаў Закон аб мітынгах).

А. Пушкін адмовіўся ад адваката. Не збиралася браць на сябе гэтую функцыю і мы, тым больш, што таксама лічым некаторыя моманты спрэчнымі. Пытаньне ў іншым: хто ж такі Пушкін -- крымінальны злачынца ці ахвяра сістэмы? Ці мае права маци-алкагалічка судзіца сваё дзіця за тое, што яно нарадзілася не такім, як у іншых? Альбо ўсё ж яе самую трэба адправіць у нар-калагічны дыспансер, няхай нават і прымусова?

...Пракурор запатрабаваў для А. Пушкіна 2 гады ўмоўна з 5-цігадовым выпрабавальным тэрмінам.

Суд яго патрабаваныне задаволіў.

Валеры Буйвал

❷ "САРКАФАГ", "ПОЗОР РЕСПУБЛИКИ"

2 жніўня ў Кіеве адбылася трагедыя. Абваліўся вялізны портык будынка Галоўпаштамту, загінулі людзі, многія парапенныя... З чорным гумарам архітэктуру 1950-х гадоў называюць "ранім рэпрэсансам -- позынім рэабілітансам". Храмчакі ў Кіеве, Ленінскі (некалі Сталінскі) праспект у Мінску -- пэдэўры гэтай эпохі ў горадабудаўніцтве. Калі ўзгадаць распаўсюджанае выказванье "архітэктура -- гэта застылая музика", дык ведама, якія сьпевы будуть гучыць на нове архітэктурнай пластыцы: "Сталин -- наше знамя боевое...", "Партия -- наш рулевы..." і г.д. А калі ўзгадаць яшчэ адно -- "архітэктура -- гэта вобраз эпохі", дык неchalавечыя прафорцы, эклектычная блытаніна арнаментаў з пагранічнікамі, калгасынікамі і снапамі на фасадах, псеўданацыянальныя матывы шмат распавядуць пра змрочную імперию, дзе "жыць стало лепш, жыць стало веселей". І можна было б пасміяцца. Але сталінічына працягвае забіваць.

Галоўная новабудоўля Рэспублікі яшчэ не праглінула ніводнага чалавечага жыцця. Аднак, ці трэба быць мастацтвазнаўцам, каб бачыць і разумець пачварнасць, антыгуманнасць, чужароднасць шэрбетоннага Палаца культуры Рэспублікі на былой Цэнтральнай плошчы Мінска? Не выпадкова менчукі называюць яго "бункерам", "саркафагам", "дзотам", "позором Республікі". Запраектаваны яшчэ ў часы "разыўтага сацыялізму", ён -- архітэктурная копія аблічча і прамоваў наших тагачасных правадыроў. Тупы, пампезны, цёмны, нахабна велізарны. Чаму х брэжеўскі практэкт так хутка, без грамадскага абмеркавання разлізуеца на чацвертым годзе перабудовы? Здаецца, вобраз брэж-

дагавору бяз згоды работніка), а таксама перагледзець правіла з арт. 17 Асноваў (пра запіс матываў эвалюнення ў працоўную книжку).

Працоўныя клубы і саюзы даручаюць сваім прадстаўнікам-народным дэпутатам СССР выступіць з адпаведнымі заявамі ў Вярховным Савеце СССР".

12 ліпеня 1989 на сходзе рабочых зь менскіх групаў падтрымкі БНФ "Адраджэнне" прыняты Зварот да рабочых Беларусі:

● **ЗВАРОТ
ІНІЦІЯТУНАЙ ГРУПЫ РАБОЧЫХ**

Мы звязраемся да людзей працы, чые плечы стаміліся ад пахмыцёвых "гераічных" эксперыменту, чыя съядомасць прыціснутая ідэалагічнымі выкрутасамі, дэфіцитам і няпэўнасцю.

Паглыбленне эканамічнага крызісу супраджаеца ўзмацненнем эксплуатацыі, дыскрымінацыі у эканамічнай, палітычнай і культурнай сферах. Мноства законаў, якія прымаюцца бяз згоды рабочых, толькі ўмацоўваюць нашу бяспраўнасць. Паляпшэння жыцця рабочых ня будзе, пакуль мы не забясьпечым сабе дастатковое прадстаўніцтва паўсюль, дзе вырашаюцца пытанні ўлады, уласнасці і палітыкі. Наяўныя формы самакіраванья практична зводзяцца да вымагання ў нас крэдыту даверу і грошовых сродкаў узменен на абіянкі, невыкананыне якіх абскаржваць няма дзе. Нашым прадстаўнікам у розных органах дазволена адстойваць інтерэсы рабочых толькі ў той меры, якая стрымлівае нас ад заставак ды іншых скрайнасцяў. У крытычных сітуацыях з намі зайграюць, кідаюць падачкі, каб не дапусціць нашага аб'яднання дзеля ліквідацыі сапраўдных прычынаў крызісу -- свавольства кіраунічай дзяржаўнай і партыйнай бюракраты.

Само жыццё падказвае війсьце: стварыць НЕЗАЛЕЖНУЮ ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНУЮ АРГАНІЗАЦІЮ РАБОЧЫХ дзеля абароны і рэалізацыі сваіх правоў і інтересаў.

Менавіта такую істоту паставілі перад сабой рабочыя з групай падтрымкі Беларускага Народнага Фронту "Адраджэнне", зачынавшы ініцыятыўную групу Рабочага Саюзу Беларусі.

Мы лічым, што ў сваёй дзейнасці РСВ будзе зыходзіць з наступнага:

1. Уся ўлада ў Рэспубліцы павінна належаць народу ў асобе яго дэмакратычнай абрачнай прадстаўнікоў;

2. Грамадскія адносіны павінны палягаць на палітычным плюралізме, шматпартыйнасці і недапушчальнасці манаполіі на палітычную ўладу якой-небудзь арганізацыі;

3. Рэспубліканскія законы павінны быць прыведзены ў адпаведнасці з нормамі міжнароднага права;

4. Арганізацыі рабочых павінны валодаць правам заканадаўчай ініцыятывы, у тым ліку правам патрабаваць змены канстытуцыйных нормаў, якія ўціскаюць інтарэсы рабочых;

5. Рабочым павінна быць гарантаваная магчымасць абароны сваіх правоў любымі законнымі метадамі, у тым ліку, як скрайній мерай, забастоўкай;

6. На прадпрыемствах трэба ажыццяўіць реальнае рабочае самакіраванье зь бязвыплатнай перадачай усіх вытворчых фондаў за ўласнасць працоўных колектываў, надзеленых правам бесспешкоднага выходу са складу ведамстваў;

7. Трэба зламаць сістэму адчужэння рабочых ад культуры.

Таму мы, удзельнікі мітынгу 26 ліпеня 1989, патрабуем:

1. Стварыць кампетэнтную камісію з удзелам народных дэпутатаў СССР і БССР, вучоных і юрыстаў для аналізу дзяржаўных меравідзін вынікаў аварыі ЧАЭС у Беларусі і назваць яе асобаў, адказных за шматлікія памылкі, нездавальнічаючы экалагічны стан у забруджаных раёнах і непрыніціце патрэбных мерапрыемстваў па радыяцыйнай абароне насельніцтва, медыцынскай дапамозе і стварэнні неабходных санітарна-гігіенічных умоваў працы і жыцця.

2. Падтрымаць пазіцыю беларускіх вучоных у вызначэнні мінімальнай ступені забруджанасці тэрыторыі, прыдатнай для пражыванья.

3. Распрацуваць графік і адсяліць да 1991 людзей з моцна заражаных мясьцінаў Магілёўскай, Гомельскай і Брэсцкай абласцей, дзе забруджанасць дасягае 15 Кюры/км кв., у адносна чистыя раёны Рэспублікі.

4. Тэрмінова спыніць вытворчасць сельскагаспадарчай прадукцыі ў радыяцыйна заражаных раёнах Беларусі.

5. Усім жадаючым пакінуць забруджаныя раёны выдаць дазвол на выезд і атрыманне жыльля ў іншых вобласцях Рэспублікі з адпаведнай кампенсацыяй матэрыяльных страваў.

6. Скараціць пастаўкі сельскагаспадарчай прадукцыі ў агульнасаюзны фонд з тым, каб ёю забясьпечвалася перш-наперш насельніцтва ў радыяцыйна забруджаных раёнах, і спыніць будаўнічыя работы за межамі Рэспублікі, каб накіраваць дадатковыя магутнасці на стварэнне жыльля для насельніцтва, што адсяліцца з гэтых раёнаў.

7. Вярховнаму Савету БССР арганізацію кампетэнтную камісію дзеля ацэнкі поўнага аб'ёму эканамічных і сацыяльных страваў, нанесеных БССР у выніку аварыі на ЧАЭС і патрабаваць ад Міністэрства атамнай энергетыкі і прамысловасці СССР кампенсаваць страты насельніцтва Беларусі, нанесенныя ў выніку Чарнобыльскай аварыі.

8. Пропанаваць кірауніцтву БССР адкрыць валютны рахунак і звязаць дыпломатычнай і грамадскасці з заклікам ад дапамозе беларускаму народу ў пераадоленіі выніку Чарнобыльскай катастроfy.

9. Зрабіць агульнаадаступнай інфармацыю, якую датычыцца выніку Чарнобыльскай катастроfy, без усялякіх выключэнняў.

10. Утварыць пастаянную грамадскую камісію пры Вярховнаму Савету БССР для кантролю эфектунасці меравідзін за становішчам у забруджаных зонах Рэспублікі.

Рэзюцыя 2.

Мы, жыхары Менска і прадстаўнікі ад вобласцяў БССР, сабраўшыся на мітынг "Праблемы экалогіі ў Беларусі і выжыванні народу", лічым, што небясьпечнасць для жыцця людзей становішча, якое склалася ў Рэспубліцы праз тры гады пасля Чарнобыльскай катастроfy, стала магчымым з-за бяздзейнасці кірауніцтва Рэспублікі і вобласцяў, няздольнасці і нежаданнія вырашыць гэту проблему і дапамагаць народу ў бядзе.

Утойванне звестак ад народу пра радыяцыйнае становішча, пра здароўе і лёс людзей зьяўляюцца злачынствам супраць нацыі. Кірауніцтва, якое не клапаціцца пра народ, страчвае яго давер і не павінна кіраваць грамадствам.

Улічваючы набліжэнне выбараў ў Вярховны Савет БССР і мясцовую Саветы, мы заклікаем усіх жыхароў Рэспублікі выказаць свой недавер цяперашняму партыйнаму і дзяржаўнаму кірауніцтву

БССР і выбраць у Саветы людзей сумленных, вартых даверу, здольных адстойваць народныя інтарэсы, патрэбы Рэспублікі, яе гаспадаркі і нацыянальной культуры.

Народ праз сваіх сапраўдных прадстаўнікоў у Саветах, праз усталяванье прававай дзяржавы, павінен сам кіраваць сваім хыцьцем.

Рэзакцыя 3.

В связи с недостаточным вниманием к экологическим проблемам в Республике и резким снижением качества жизни и окружающей среды, мы, участники митинга 26 июля, требуем:

1. Доступности для населения всей экологически значимой информации.

2. Установления приоритета Республики в вопросах охраны окружающей среды и природопользования, а в качестве первого шага в этом направлении -- перевода Госкомприроды БССР в подчинение Верховному Совету и принятия в 1989 нового "Положения о Госкомитете БССР по охране природы".

3. Обязательности внедрения экологической экспертизы проектов новых и реконструируемых производств.

4. Значительного увеличения доли природного газа в топливном балансе предприятий теплоэнергетики, ускорения перевода внутригородского транспорта на природный газ и планового перевода автотранспорта Республики на неэтилизированный бензин не позднее 1991.

5. Юридической разработки и утверждения положений "экологическое преступление", "экологический преступник".

6. Распределения экологически чистой сельскохозяйственной продукции по детским лечебным учреждениям вместо спецстоловых и специализированных магазинов.

7. Проведении химической обработки зеленых насаждений и посевов только с разрешения санитарных служб и с обязательным оповещением в средствах массовой информации населения о мерах безопасности и предосторожности.

Рэзакцыя 4.

Мы, удзельнікі мітынгу 26 ліпеня 1989, патрабуем ад Вярхоўнага Савета БССР адміністрату амтыдэмакратичным, юрыдична неабгрунтаваным Указ Прэзідіума Вярхоўнага Савета БССР ад 31 сакавіка 1989, які супярэчыць Усесаюзнай дэкларацыі правоў чалавека, Канстытуцыі БССР, Хельсінскім і Венскім пагадненням у той яго частцы, якая датычыць вырабу і распаўсюджваньня друкаваных выданьняў, а таксама карыстаньня ў грамадскіх месцах съязгамі і вымпеламі, эмблемамі і плакатамі.

Патрабуем спыніць пераследваньне за выкарстоўніе нацыянальна-гістарычнай сімвалікі беларускага народа: бел-чырвона-белага съязгу і гербу "Пагоня". Мы не проціпастаўлем нацыянальную і гістарычную сімваліку дзяржаўнай і патрабуем у час грамадскіх і дзяржаўных съяўтаў вывешваць побач з дзяржаўнай нацыянальнай гістарычнай сімваліку Беларусі.

Рэзакцыя 5.

Дзеля ўсталяваньня публічнасці ў Рэспубліцы і з улікам пазітыўнага значэння для грамадства непасреднай трансляцыі са з'езду Народных дэпутатаў СССР, патрабуем ад Ураду БССР забясьпечыць прямую трансляцыю паседжанняў сесіі Вярхоўнага Савета БССР па рэспубліканскім радыё і тэлебачанні.

Рэзакцыя 6.

Мы, удзельнікі мітынгу 26 ліпеня 1989, бачны у Беларускім Народным Фронце "Адраджэнне" сілу, здольную гуртаваць людзей дзеля дасягнення ідэалаў дэмакраты, сапраўднага нарадаў-ладзьдзя і адраджэння нацыянальной культуры.

Патрабуем ад Прэзідіума Вярхоўнага Савета БССР зарэгістраваць Беларускі Народны Фронт "Адраджэнне" і прадставіць яму магчымасць наўмальная грамадскай дзеянасці.

● СТВАРАЕЦЦА РАБОЧЫ САМІЗ

5 ліпеня ў Менску на сходзе рабочых са сталічных груп падтрымкі БНФ "Адраджэнне" была абрачна ініцыятывная група дзеля стварэння Рабочага Саюзу Беларусі.

8-9 ліпеня ў Маскве гэтая група ўзяла ўдзел у наладжанай міжгарадскім рабочым клубам і ВЦСПС сустэречы прадстаўнікоў рабочых рухаў: Літоўскага Рабочага Саюзу, аргкамітэту РС Латвіі, рабочым клубам РСС і Усходнай Украіны. Абмяркоўваліся перспектывы і формы рабочага руху ў СССР. Пэўная частка делегатаў з РСС і Украіны выступіла за стварэнне Усесаюзнай асацыяцыі рабочых клубаў пры ВЦСПС, як арганізацыі-спонсару і заснавальніку. Большасць жа делегатаў падтрымала ідэю стварэння Усесаюзнага незалежнага прафсаюза. Дэлегацыі з Літві, Латвіі і Беларусі занялі асобную пазіцыю. Выказаўшися супраць падпрадкаўання ВЦСПС, яны адзначылі недастатковасць толькі прафсаюзнай формі дзеянасці. Но для таго, каб радыкальна палепшиць становішча рабочых, неабходна мя просто выступаць за лепшыя ўмовы найму, але дамагацца ператварэння рабочага з наёмніка ва ўласніка сродкаў вытворчасці, э́такімі ён працуе, а таксама змагацца супраць свавольства кіраўнічай дзяржаўнай і партыйнай бюракраты. Дзеля выкананьня гэтых задач, на думку беларускіх і беларускай делегаціяў, наилепшай формай з'яўляецца незалежная грамадска-палітычная арганізація рабочых, якая будзе працаваць у ічыльным кантакце з усімі дэмакратичнымі сіламі. Выступіўшы супраць стварэння цэнтралізаванай Усесаюзнай арганізацыі, літоўцы, латышы і беларусы паразілі расейцам і украінцам заснаваць свае рабочыя саюзы, а для агульнае каардынаторства дзеянасці і абмену звесткамі стварыць інформацыйны цэнтр у Маскве.

Сустэречка скончылася заснаваннем аргкамітэту РС РСС і выбарамі аргкамітэту дзеля падрыхтоўкі наступнай такой сустэречы, у які ад Беларусі ўвайшоў рабочы Міхась Собаль. Быў прыняты Зварот да Вярхоўнага Савету СССР:

"Мы лічым, што разнастайнасць падыходаў і пунктаў гледжання павінна стаць нормай і ў руху рабочых. Нікто не мае права манапольна выступаць ад імя рабочага класу. І партыі, і прафсаюзам трэба лічыцца з гэтым.

Улічваючы дэфіцит публічнасці, які ўсё яшчэ існуе, а таксама вострую патрэбу новых формаў абароны інтарэсаў чалавека працы, прапануем:

1. Даць у цэнтральным друку поўную інформацію пра рыхтаваныя з'езды рабочых, прынцыпы адбору яго делегатаў, а таксама пра задачы і права рабочых атрадаў аховы грамадскага парадку;

2. Прыніці дзеяньне нормай працоўнага заканадаўства, уведзеных Указам Прэзідіума Вярхоўнага Савета СССР ад 4.2.1988 (даючы адміністрацыі права змяніць істотныя ўмовы працоўнага

прадстаўленае студэнту 4-га курса Беларускага Дзяржаўнага тэатральна-мастакага інстытуту А.Пушкіну, справа якога слухалася ў Менскім гардскім судзе 19--24 ліпеня 1989. Нагадаем, што прычынай для ўзбуджэння крыміналнай справы з'явілася спроба А.Пушкіна правесцьці 25 сакавіка несанкцыянаваную мастакскую выставу (хэпенінг), прысьвечаную 71-м угодкам абвяшчэння Беларускай Народнай Рэспублікі. Але, не пасъпешы нават распачаць хэпенінг, мастак быў затрыманы міліцыяй; моладэй, што сабралася на выставу -- жорстка зьбітая і ў наручніках адпраўленая ў пастарунак; мастакская атрыбутика і плакаты -- падаманы і канфіскаваны. Сам А.Пушкін быў зняволены на 5 сутак.

Адміністрацыйнае пакаранье ўлады палічылі недастатковым і вырашылі судзіць студэнта як крыміナルнага злачынцу.

Але кожны, хто прысутнічаў 19--24 ліпеня на судовым паседжанні -- а зала была запоўненая цалкам -- разумеў: адбываецца не крыміналны, а палітычны працэс. Такая выснова вынікала ўжо з саміх пытанняў, якія задаваў падсуднаму суддзя Чамрукоў. Увесе першы дзень паседжання быў практична прысьвечены высыветленню палітычных поглядаў Пушкіна: ягонаму разуменію суверэнітету Рэспублікі, дзяржаўнасці мовы, палітычнай і эканамічнай будовы Саюзу ССР. З асаблівым дбаннем дапытваліся ў падсуднага тлумачэння плакату з подпісам: "Далоў Беларусь "савецкую", даеш Беларусь народную!". Двукосьце пры слове "савецкая" судом чамусьці пад увагу ня бралася, хаця Пушкін у сваіх выказваннях падкрэсліваў: "Я -- супраць такої савецкай улады!".

-- Што ж такога зрабіла Вам савецкая улада? -- спытаў Чамрукоў.

Сапраўды: што?

Калі Пушкін быў яшчэ хлапчанём, ягонага бацьку пасадзілі ў турму. За справу -- гэтага сын не адмаўляе. Маці -- інвалід працы -- засталася з двумя малымі дзецьмі на руках. Як весьці кабеце гаспадарку ў вёсцы без мужчынскай дапамогі -- тлумачыць ня трэба. Але савецкая улада дбала пра дзяцей: матчына пенсія складала 35 руб.

Пасля 5 класа Пушкін паступіў ў Рэспубліканскую мастакскую школу-інтэрнат імя Ахрэмчыка ў Менску і з тых часоў жыў далёка ад бацькоў цалкам самастойным жыцьцём. У 11-м класе -- першая акцыя пратэсту: выступаючы супраць свавольства школьнай адміністрацыі, ён абвясціў галадоўку.

У васінінатаць гадоў А.Пушкін, як дысциплінаваны грамадзянін, адправіўся выконваць вайсковы абавязак. Месцам службы яму быў прызначаны Афганістан.

-- Дзіве рэчы, пра якія ў тым гады яшчэ ніхто ўголос не казаў, адкрыў я для сябе ў Афганістане. Першая: нас там ніхто не чакаў. Нас неінавідзелі і паўстанцы, і тыя, хто, паводле афіцыйнай версіі, з'явіліся да нас па дапамогу. Нас прымушалі забіць незнаёмых, чужих людзей... А другая: жудасная дзедаўшчына, тым пачварнейшая ў Афганістане, што, ідучы на аперацию, ведаеш -- вораг перад тобой, а віртаешся ў частку -- ён побач з тобой. Некаторыя хлопцы не вытрымлівалі: падрываліся на мінах, здаваліся ў палон -- толькі б пазбавіцца ад неадчэпнага хаху і нянявісьці. Жыцьцё маіх сяброў я ніколі не дарую гэтай савецкай уладзе.

З паказанняў бацькі, І.Пушкіна: "Пасля войска ў Сашы з'явілася абвостранае пачуцьцё несправядлівасці. Пря службу нічога не распавядаў. Прасіў толькі аб адным, каб пры ім ніколі ня ўзгадвалі слова "Афганістан".

З рэфератам пра тагачасную зынешнюю палітыку ССР, Германіі і агульную єўрапейскую палітычную ситуацію выступіў сябра Сойму, доктар гістарычных навук Анатоль Грыцкевіч. Ягою задачай было выпрацаўваць канцепцыю стаўлення да падзеі 17 верасьня 1939, злучэння Заходні і Усходні Беларусі, якое адбылося ў выніку падзелу съфераў уплыву паміж дзяўюма імперыямі. У рэфераце таксама закраналася пытанне рэпрэсіяў супраць заходнебеларускай інтэлігенцыі і масавых дэпартаций насельніцтва. З паведамленнем пра падзеі 1939--40 г. у Вільні і ўключэнні тэрыторыі Віленскага краю ў склад Літвы выступіў сябра Сойму Генадзь Сакалоў-Кубай. Канцепцыю погляду на Пакт, як на прыхаваны пад камуністычнай і нацыянал-сацыялістычнай дэмагогіі вынік расійскай і германскай імперскай палітыкі -- адзін з г.зв. "падзелаў спадчыны", пропанаваў Юры Хадыка. Пра вядому з публікацыі ў "Огонькі" магчымасць падпісання другога "Берасьцейскага міру" зь перадачай Германіі Балтыйскіх краінаў, Беларусі і часткі Украіны ў 1941 г. нагадаў сябра Сойму Мікола Купава. На каланізатарскай палітыцы Польшчы ў міжваенны перыяд спыніўся Зянон Пазьняк. Выступілі таксама А.Белы, М.Чарніўскі, Я.Гучок і інш.

... Беларусь дзялілі безь яе, Беларусь злучалі безь яе. Менш за ўсё думаючы пра тое, што дзеляць ці злучаюць Беларусь, ігнаруючы голас і права Беларусі ў гісторыі, палітыцы, будучыні. Смаленск далі-збралі, Гомель і Магілёў забралі-далі, Вільню далі-збралі, Беласток далі-збралі. Беларусь і ў 1921 (Рыскі мір, падзел), і ў 1939 (Пакт, злучэнне) -- цацка ў чужой палітычнай гульні, тэрыторыя ўплыву, сыворотнай базы, буфер імперыі, санітарная зона... А не народ, ня нацыя на сваёй зямлі. І ўсе гэтыя даты -- падзелу і злучэнні -- аднолькава ганебныя даты смутку, даты нашага рабства і бясправнасці.

17 верасьня ўзяўднالіся заходні і ўсходнія беларусы, узяўднالіся ў турме перад адпраўкай на расстрэл. Узяўднالіся не суверэнная краіна, а колішняя ўкраіна Расійскай імперыі. З пункту гледжання нацыяналіста -- гэта съвята. Бо для нацыяналіста галоўнае -- вонкавы бок, лёзунг, фраза. І зусім неістотна, што ў выніку гэтага ўзяўднання былі вынішчаныя тысячи беларусаў, уся заходнебеларуская інтэлігенцыя, разбураная гаспадарка, культура, рэлігія... Паланізацію зъмяніла яшчэ больш жосткая русіфікацыя (дагэтуль шмат у якіх заходніх раёнах і абласцях Беларусі газеты выдаюцца па-руску). Расстрэлы і дэпартациі, съмерці і гора -- вось зъмест радаснае падзеі 17 верасьня пад блішчальным лозунгам ўзяўднання нацыі...

Тэма наступнага семінару Сойму, які адбудзеца 17 жніўня, -- узяўднанне Заходні і Усходні Беларусі.

Менск. 4 жніўня. На адрес Управы БНФ "Адраджэнне" атрымалі ліст: "Извещаем Вас о том, что деньги, затраченные Литовским Движением за Перестройку "Саюдис" в помощь на проведение Учредительного съезда БНФ "Адраджэнне", возвращены полностью. Приняли 2500 руб. Секретарь В.Чепайтис, казначей К.Урба".

● ЭКАЛАГІЧНЫ МІТЫНГ У МЕНСКУ

Тэма мітынгу, які адбыўся адвячоркам 26 ліпеня на супрацьменскага гатэлю "Планета" -- "Проблемы экалогіі на Беларусі і выжыванне народа", Чарнобыль і "духовны Чарнобыль", а мета --

пазнацміць дэпутатаў Вярхоўнага Савету БССР з реальнай грамадскай думкай пра крызіснае становішча ў Рэспубліцы, у яе экалогіі, эканоміцы, сацыяльнай, палітычнай і культурнай сферах; даць людзям аб'ектыўную інфармацыю пра Чарнобыльскую катастрофу з вуснаў кампетэнтных і сумленных вучоных, а таксама інфармацыю пра Беларускі Народны Фронт; абмяняцца думкамі.

Лідэры Фронту "Адраджэннне", народныя дэпутаты СССР, наўкоўцы, прадстаўнікі Беларускага Экалагічнага Саюзу і экалагічнага клубу пры ЦК ЛКСМБ, жыхары розных паселішчаў Беларусі распавядалі пра наступствы Чарнобыльской катастрофы, патрабавалі адсяліць людзей з гарадоў і вёсак, у якіх нельга вырабляць экалагічна чистыя прадукты, асуджалі кіраўнікоў Рэспублікі за бязьдзейнасць і замоўчванье звестак пра забруджанасць тэрыторыі Беларусі, абвяргалі дэзінфармацыю пра "дапушчальнасць" і "бяспекоднасць" усё большых дозаў апрамяненія для жыхароў Рэспублікі...

З.Пазьняк пераказаў прысутным Эварот Сойму БНФ да дэпутатаў Вярхоўнага Савету БССР (гл. "Навіны", 8'1989). С.Шушкевіч, П.Пятраеў ды іншыя прамоўцы-спеціялісты гаварылі пра значэньне радыяцыйных узроўняў і тэрмінаў, пра тое, як дзеля планавых паказычкаў кіраўнікі Рэспублікі падстаўляюць пад неўспеку здароўе народу. Жыхар Нароўлі В.Сівак распавёў пра страйк у гэтym горадзе. Раённая праграма ліквідацыі наступстваў аварыі -- чарговая адпіска. Канкрэтнае працы не відаць. Здароўе людзей пагаршаецца... Нараўлянцы ня хочуць есьці ўмоўна чистыя прадукты і быць умоўна жывымі.

Сябры Сойму БНФ А.Марачкін і В.Сядоў распавялі пра экспедыцыю Фронту ў Чэркаўскі і Прапойскі (Слаўгарадскі) раёны. Яны прапанавалі прысутным магнітафонны запіс выступу жыхаркі Чэркава М.Барцовой, якая паведаміла, што медыкі ў Чэркаве хаваюць ад людзей сапраўдныя звесткі пра апрамяненіе насельніцтва. "Ніхто нам праўду не гаворыць, -- сказала Барцова, -- але мы ўсе на сваіх сэрцы даўно ўжо адчуваєм гэты боль і ўсе недамаганы ў целе. Мы, мациркі, злачынцамі сталі для сваіх дзяцей, сваімі рукамі даем ім атручаную еху. Наш першы сакаратар райкаму Новікаў уцёк у Менск. Як толькі пачалася радыяція, ад нас сталі фікаць медыкі. Пасля мітынгу ў Чэркаве наша делегацыя -- 25 мацярок -- паехала ў Москву. Там, пры сустречы з Рыжковым, нам абыялі ўсе прадукты. Прайшло два месцы. Мы атрымалі паўкіло грэчкі на чалавека... Мы патрабуем стварыць умовы нашым дзецям, забясьпечыць прадуктамі па дзяржаўных цэнках ці зрабіць перасяленне. Няхай нашы дзеці будуць так забясьпечаныя, як дзеці тых вучоных, якія кажуць, што ў нас усё добра..."

На мітынгу прынятыя ўхвали (рэзолюцыі), якія мы публікуем ніхэй.

Рэзоляцыя 1.

Чарнобыльская радыяція, забруджанасць харчовых прадуктаў нітратамі, атрутныя адходы хімічнай вытворчасці і хывёлага-доўчых комплексаў, якія бяздумна і насуперак усілякаму наўкоўству аргументаванню насаджаюцца на тэрыторыі Беларусі, асабліва -- у Брэсцкай і Віцебскай абласцях, зрабілі праблематичным сама выживанье нашага народа. Гэтая практика, абыякавасць да лёсу нацыі і краіны, замоўчванье жыццёва важных фактаў і бессаромнай дэзінфармацыі насельніцтва могуць абырнуцца поўнай стратай здароўя і вымиральнем людзей.

сістэму, якая вядзе іх да духоўнай дэградацыі, -- і забясьпечыць магчымасць далучэння працоўных да роднай мовы і культурнай спадчыны свайго народу.

Першачарговымі задачамі Рабочага Саюзу Беларусі ініцыятыўная група лічыць наступныя:

- дамагчыся зъменаў у Канстытуцыі Рэспублікі, выключэнія з яе ўсіх антыдэмакратичных артыкулаў, у прыватнасці, артыкула пра кіраўнічую ролю КПСС;

- дамагчыся адмены Указа Прэзідэнта Вярхоўнага Савету СССР ад 4.02.88 "Пра ўнісеньне ў заканадаўства Саюза СССР аб працы зъменаў і дадаткаў, звязанных з перабудовай кіраванья эканомікай", які дазволіў адміністрацыі пагаршыць істотныя ўмовы працы рабочых, у тым ліку зъніжаць кваліфікацыйны разрады;

- выключыць прадстаўніцтва адміністрацыі ў саветах працоўных калектываў і ў кіраўнічых выбарных органах прафсаюзных арганізацый; перайсці ад выбарнасці кіраўнічага апарату да яго найму;

- адміністратараў сацспаборніцтва і перадаць адпаведныя сродкі на патрэбы прадпрыемстваў па меркаваныні калектыву;

- дамагчыся ўвядзення мінімальнага 24-дзённага (без уліку суботаў) аплочванага штогодовага (чарговага) адпачынку для рабочых;

- выключыць шматразовыя пакараныні за адно і тое ж парушэнне й адміністратараў запіс у працоўнай книжцы аб прычынах звольненія;

- адміністратараў 2-месцовую адпрацуку пасля падачы заявы аб звольненні.

Мы лічым, што рэалізацыя гэтых задачаў магчыма толькі пры поўным сувэрэнітэце Беларусі.

Па пытаннях матэрыяльнай і арганізацыйнай падтрымкі нашай ініцыятывы просім звязанца на адресы і па тэлефонах у Менску:

Галькевіч Алеся. 220103, Каліноўскага, 95-53. 65-55-57.

Івашкевіч Віктар. 220113, Усходняя, 50-128. 66-58-87.

Мухін Георгі. 220094, пр. Ракасоўскага, 12-175. 49-04-22.

Собаль Міхась. 220069, Каҳоўская, 64-62. 37-41-49.

Алена Радкевіч

СУД НАД АЛЯКСАНДРАМ ПУШКІНЫМ

Арт. 186-3 КК БССР. Арганізацыя, а таксама актыўны ўдзел у групавых дзеяньнях, якія груба парушаюць грамадскі парадак ці звязаныя зі відавочным не-падпрадкаваньнем законным прадстаўнікам улады ці цягнуць парушэнне работы транспарту, дзяржаўных ці грамадскіх прадпрыемстваў, установаў, арганізацый...

Арт. 186 КК БССР. Самаўпраўства, г.зн. самавольнае, з парушэннем установленага законам парадку, зьдзяйсненне свайго сапраўднага ці меркаванага права, якое прычыніла істотную шкоду грамадзянам ці дзяржаўным і грамадскім арганізацыям...

Абвінавачаньне менавіта па гэтых артыкулах КК БССР было